

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 czerwca 2006 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Finlandii**

(Sprawa C-249/05) ⁽¹⁾

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Artykuły 28 WE i 49 WE — Szósta dyrektywa VAT —
Artykuły 21 i 22 — Zobowiązanie podatnika mającego stałe
miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim
innym niż to, w którym dokonuje czynności podlegających
opodatkowaniu do ustanowienia przedstawiciela podatko-
wego, który nie jest bezpośrednio zobowiązany do zapłaty
podatku VAT)**

(2006/C 190/09)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawi-
ciele: D. Triantafyllou i I. Koskinen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (przedstawiciele: T. Pynnä i
E. Bygglin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naru-
szenie art. 28 i 49 WE dyrektywy 77/388/EWG: szóstej dyrek-
tywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji
ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do
podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości
dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L
145, str. 1) — Ustawodawstwo krajowe zobowiązujące podat-
nika niemającego stałego miejsca zamieszkania lub siedziby w
kraju, który jednak dokonuje tam czynności podlegających
opodatkowaniu, do ustanowienia przedstawiciela podatkowego,
który nie jest bezpośrednio zobowiązany do zapłaty podatku

Sentencja

1) Wprowadzając obowiązek ustanowienia przedstawiciela podatko-
wego przez podatnika niemającego stałego miejsca zamieszkania
lub siedziby w Finlandii, który jednak dokonuje tam czynności
podlegających opodatkowaniu i który ma stałe miejsce zamiesz-
kania lub siedzibę w innym państwie członkowskim lub w
państwie trzecim, z którym Republika Finlandii zawarła porozu-
mienie o wzajemnej pomocy właściwych władz w odniesieniu do
podatków pośrednich, którego zakres zastosowania odpowiada
zakresowi zastosowania dyrektywy Rady 76/308/EWG w sprawie
wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń wynikających z
operacji będących częścią systemu finansowania Europejskiego
Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz rolniczych opłat
wyrównawczych i opłat celnych, zmienionej przez dyrektywę Rady
2001/44/WE z dnia 15 czerwca 2001 r. i rozporządzenia Rady
(WE) nr 1798/2003 z dnia 7 października 2003 r. w sprawie
współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości

dodanej i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 218/92, Repu-
blika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na
mocy art. 21 i 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia
17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw
Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych —
wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona
podstawa wymiaru podatku, zmienionej przez dyrektywę Rady
2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r.

2) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 193 z 6.8.2005.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 czerwca 2006 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Federalnej Niemiec**

(Sprawa C-264/05) ⁽¹⁾

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Dyrektywa 2001/19/WE — Wzajemne uznawanie dyplomów,
świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie
kwalifikacji — Pielęgniarka, lekarz dentyista, lekarz wetery-
narii, położna, architekt, farmaceuta i lekarz — Brak trans-
pozycji w wyznaczonym terminie)**

(2006/C 190/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawi-
ciele: A. Manville i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (Przedstawiciel: C.
Schulze-Bahr, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak
transponowania w wyznaczonym terminie dyrektywy
2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja
2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/48/EWG i
92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifi-
kacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG/
77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG,
78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG,
85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów
pielęgniarki ogólnej, lekarza dentyisty, lekarza weterynarii,
położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. U. L 206, str.1)